

De Gelderlander zaterdag 18 april 1998

STREEK



Wageningen Vincent Tepas staat klaar voor vertrek. Over anderhalve week gaat hij fietsend op weg naar de andere kant van de wereld.

Foto: Cord Otting

Fietsend naar het dak van de wereld

Over enkele weken draait Vincent Tepas uit Wageningen de deur van zijn flat definitief op slot. Om de geur van onbekende culturen op te kunnen snuiven, stapt hij eind deze maand op zijn fiets richting Azië. Een mogelijkheid om zichzelf goed te leren kennen en tegelijk een afstand van twintigduizend kilometer te overbruggen.

Door **HESTER HAARSMA**

WAGENINGEN – Aan de wand in zijn sober ingerichte appartement hangen enkele ingelijste foto's van een bergdorpje in Koerdistan. Geschoten tijdens een tocht door Turkije. Voor Vincent Tepas (39), fotograaf van beroep, zijn de reiservaringen de motivatie om zijn leven voor minimaal anderhalf jaar een compleet andere wending te geven. „We zijn een dag bij de boeren in het bergdorpje gebleven. Die mensen zijn niet zo westers georiënteerd. Ze leven daar heel simpel, heel eenvoudig. Ja, dat trekt me.” Al jaren had Vincent Tepas het idee om eens een lange tocht naar het oosten te maken. Toen met de verbouwing van zijn flat ook de huur omhoog ging, zette hij de stap. Maar nog steeds heeft hij wel de nodige twijfels: „Ik heb inderdaad het gevoel dat ik de deur achter me dicht trek. Ik geef de sleutels af en dan be-

gint het echt. Dan ga je niet terug. En dat vind ik heel spannend. Ik wilde het al jaren; de knoop doorhakken en ermee beginnen.”

Op zoek naar inheemse volken, cultuur en onbekende landschappen kiest hij bewust voor de fiets als vervoermiddel. Lopen gaat hem te langzaam en door de snelheid van de auto ontgaat Tepas meer dan hij wil. „Op de fiets heb je steeds contact met je omgeving. Je kunt tijdens het rijden iets van de natuur meenemen, iets van de mensen. Dat geeft een prettig gevoel.”

Om gewicht te besparen heeft Tepas een zelfgemaakt minicuul boekje gemaakt met gekopieerde plattegronden en toeristische tips, als leidraad voor zijn tocht. Per week wil hij vijfhonderd kilometer afleggen. Hij stipelde een route vanuit Wageningen uit door Polen, Hongarije en Roemenië. Vervolgens trekt hij door Turkije en bezoekt onder meer Istanboel en Cappadocië. Dan heeft Tepas zo'n vijfduizend kilometer achter de rug. En op dat moment begint voor hem het echte avontuur: de reis door de onbekende landschappen van Iran, Pakistan en India. De hoogtepunten zijn de trektochten door Nepal, het dak van de wereld. Hij hoopt dan ook een visum naar Tibet te kunnen krijgen. „Het schijnt alleen te lukken

als je je aanmeldt met minimaal twee mensen.” Hij vervolgt zijn tocht door Thailand, Laos, Vietnam, Cambodja, Singapore en Indonesië. Afhankelijk van de financiële middelen en de motivatie, wil de Wageninger ook Australië en Nieuw-Zeeland bezoeken. De terugreis bestaat waarschijnlijk uit een minder enerverende trip met de Trans Siberian Express door China. Sommige doelen in de reis van Vincent Tepas zijn onder voorbehoud. Problemen rond het verkrijgen van visa zijn slechts een onderdeel van de moeilijk-

Wageninger Vincent Tepas hakt na lang twijfelen knoop door

heden waar hij mee te maken kan krijgen. Zo is de tocht door Indonesië op het moment niet erg veilig: „Wat de ontwikkelingen daar betreft, ben ik er niet blij mee. Maar goed dan ben ik alweer een jaar verder. Toch wordt het niet echt aangeraden om daarheen te gaan.” Maar ook ziekte, blessures en diefstal kunnen voor oponthoud of zelfs het einde van de tocht betekenen. „In reisverslagen waarschuwen reizigers altijd voor diefstal. Je moet je fiets dan ook altijd meenemen in je hotelkamer. Wan-

neer een hoteleigenaar dat verbiedt, moet je doorreizen naar het volgende hotel.” Hij vertelt over het dramatische einde van de tocht van een wereldreiziger, die reeds in Polen verbijsterd constateerde dat zijn enige vervoermiddel, de fiets, was gestolen. „Ik ben niet zo naïef om te denken dat ik op de fiets stap en zomaar door die landen kan rijden. Doordat ik veel reisverslagen en artikelen gelezen heb, kom ik erachter dat er ook allerlei minder leuke dingen zijn. Ik kan inderdaad beroofd worden, of aangereden. Er kan van alles gebeuren.”

Deze gevaren temperen echter niet zijn enthousiasme over de geplande reis. De fiets heeft hij inmiddels in een kamer in zijn flat gestald. Met trots kijkt Tepas naar het vervoermiddel waar hij het toch een kleine twee jaar mee moet doen. Naast nieuwe reistassen heeft hij een vlinders-tuur en een leren zadel op de fiets gemonteerd. Die moet hij nog wel even inrijden. De Wageninger heeft het gevoel er nu klaar voor te zijn. „Het enige wat ik echt opgeef is de flat. Het is een behoorlijke stap om de huur op te zeggen. Dat betekent dat ik over een maand eruit moet en mijn huis kwijt ben. In die zin is het terug naar af.” Wanneer hij weer terugkomt in Nederland gaat Vincent Tepas

op zoek naar een kamer. Volgens hem zal dat niet voor veel problemen zorgen, want hij heeft lange tijd primitief geleefd. „Het zal sowieso al luxe zijn, als je een kamer hebt met stromend water wat je ook echt kunt drinken.” Voor de aspirant-reiziger is de tocht van zo'n twintigduizend kilometer de manier om zichzelf goed te leren kennen. De momenten waarin hij geen energie meer heeft om door te gaan, zullen hem zeker met zichzelf confronteren. „Vooral als je het alleen doet, ben je totaal op jezelf aangewezen.”

Om toch lief en leed te delen, neemt hij een dagboek mee. Zijn broer zet de nieuwsbrieven, die Tepas zo nu en dan opstuurt, op een eigen homepage op Internet. Binnenkort neemt Vincent Tepas afscheid van zijn flat, zijn familie, vrienden en zijn werk, en begint hij definitief met een nieuw gedeelte in zijn leven. Op zoek naar prachtige verhalen en verre landen. „Ik wil niet als ik straks zestig of zeventig ben, spijt hebben van dat ik die reis niet gemaakt heb. Dat ik terug kijk en denk: Had ik het toch maar gedaan. Je leeft tenslotte maar één keer.”

Vincent Tepas zal voor De Gelderlander in een serie verhalen de komende anderhalf jaar met regelmaat verslag doen van zijn reis.